

7. ПАЗЪ КЪМЪ ОДРИНСКАТА КРЕПОСТЪ

Възобновяване военнитѣ действия

Следъ прекъсването на преговоритѣ за миръ въ Лондонъ българската войска бѣ готова да посрещне турцитѣ и да сломи тѣхната съпротива. Рано сутринята на 21 януарий 1913 год. турцитѣ откриха силенъ артилерийски огънь отъ Чаталджанската позиция по нашитѣ две предни дивизии. Но като видѣха, че нашитѣ дивизии не считатъ за нужно даже да имъ отговорятъ, постепенно намалиха огъня си.

На Галиполския полуостровъ турцитѣ бѣха съсрѣдоточили 50,000 армия, която на 27 януарий атакува нашата 7-а Рилска дивизия при Булаиръ. Едновременно съ това тѣ направиха десантъ при Шаркьой на Мраморно море. Турската войска имаше за целъ да разбие нашитѣ войски на Галиполския полуостровъ и да удари въ гърба нашата II армия, която обсаждаше крепостята Одринъ. Но този турски планъ не успѣ. Атаката при Булаиръ бѣ отбита. Турцитѣ, като дадоха тукъ нѣколко хиляди души загуби, се принудиха да отстъпятъ. Стоваренитѣ при Шаркьой турски войски въ два дни бѣха сметени и натикани въ морето. Така се завършиха военнитѣ действия презъ първия периодъ отъ подновяването на войната, вследствие на влошаването на времето, за да се подновятъ наново при пукване на пролѣтята. Къмъ срѣдата на февруарий на Чаталджа започна люта зима. Започнаха бури, виелици, каквито мѣстнитѣ жители рѣдко сж запомнили по тия мѣста. Снѣжнитѣ виелици затрупаха пжтищата и позициитѣ. Вследствие на лошото време и голѣмия студъ много отъ хората и добитѣка измрѣха по пжтищата и позициитѣ, затрупани отъ снѣга. Имаше много измрѣзнали войници. Лошото време затрудни и прехраната на хората и конетѣ, а особено това много зле се отрази на пехотнитѣ части, защото нѣмаха достатъчно товарни коне. Последва заповѣдь да се дава по половинъ хлѣбъ на войникъ.

Къмъ Одринъ

Въ началото на мартъ почна едно раздвижване. Турцитѣ станаха по-предизвикателни. Ожесточени боеве презъ мартъ се развиха около Одринъ, гдето нашата II армия атакува и завладѣ крепостята. За тази атака бѣ повиканъ подъ Одринъ и 11-и п. Сливенски полкъ.

На 26 февруарий командирѣтъ на 3-а дивизия получи отъ помощникъ главнокомандуващия телеграма: „1-а бригада заедно съ едно с.с. артилерийско отдѣление да се превози по желѣзницата отъ Чорлу въ гр. Баба-Ески“.

На 1 мартъ съ три влака 11-и Сливенски полкъ бѣ превозенъ по желѣзницата въ Баба-Ески. Тукъ полкѣтъ се разположи: 1-а дружина въ Карамесли, 2-а и 3-а дружини — въ Баба-Ески, а останалитѣ части — на станъ при гарата.

Помощникъ главнокомандуващиятъ съ директивата си за 10 мартъ подчиняваше 1/3-а бригада заедно съ придадената къмъ нея артилерия на командуващия II армия. Последниятъ, щомъ получи директивата, съобщи на командира на бригадата въ Баба-Ески, че го подчинява на началника на Източния секторъ при крепостята Одринъ, като го предупреждаваше бригадата да бжде